

MISSATGE INTERNACIONAL DEL DIA MUNDIAL DEL TEATRE

27 de març de 2022

Escrit per Peter Sellars,
EUA

Director de Teatre,
Òpera i Festivals

Benvolguts amics i amigues,

Quan el món penja d'un fil, a cada moment del degoteig de notícies, permeteu-me que us convidi, que ens proposem d'entrar, com a creadors, al nostre propi àmbit, al nostre cercle, amb la nostra perspectiva del temps èpic, d'un canvi èpic, d'una consciència èpica, d'una reflexió èpica i, d'una visió èpica? Vivim un període èpic de la història de la humanitat i els canvis profunds i transcendents que estem experimentant en les relacions entre nosaltres i amb els mons no humans, van gairebé més enllà de les nostres capacitats per comprendre, articular, parlar i expressar.

No vivim en un canal de notícies de 24 hores; vivim al límit del temps. Els diaris i els mitjans de comunicació no estan prou dotats i són incapaços de fer front al que estem sentint.

On és el llenguatge, quins són els moviments, i quines són les imatges que ens poden permetre comprendre els profunds canvis i ruptures que estem patint? I com podem transmetre el contingut de les nostres vides en aquests moments, no com una crònica sinó com una vivència?

El teatre és l'art de l'experiència.

En un món aclaparat per grans campanyes publicitàries, experiències simulades, prediccions esgarrifoses, com podem anar més enllà de la repetició inacabable de xifres per experimentar la santedat i l'infinit d'una sola vida, d'un ecosistema únic, d'una amistat o de la qualitat de la llum en un cel estrany? Dos anys de COVID-19 han esmorteït els sentits, han escurçat la vida, han trencat les connexions de la gent; i ens han col·locat en una estranya zona zero com a habitacle humà.

Quines llavors s'han de plantar i replantar en aquests anys, i quines són les males herbes i espècies invasives que s'han d'eliminar per complet per sempre més? Molta gent està al límit. Hi ha tanta violència esclatant irracionalment o inesperadament! Tants sistemes establerts s'han revelat com a estructures de crueltat contínua!

On són les nostres cerimònies de commemoració? Què cal que recordem? Quins són els rituals que ens permeten, per fi, reimaginar i començar a assajar els passos que no hem fet mai abans?

El teatre de la visió èpica, dels propòsits, de la recuperació, de la reparació i de la cura necessita nous rituals. No cal que ens entretinguin. Ens hem de reunir. Hem de compartir l'espai i hem de cultivar l'espai compartit. Necessitem espais protegits d'escolta activa i d'igualtat.

El teatre és la creació a la terra d'un espai d'igualtat entre els humans, els déus, les plantes, els animals, les gotes de pluja, les llàgrimes i la regeneració. L'espai d'igualtat i d'escolta activa s'il·lumina per la bellesa oculta, que es manté viva en una constant interacció entre el perill, l'equanimitat, la saviesa, l'acció i la paciència.

A *El Sutra de l'ornament floral*, Buda enumera deu tipus de gran paciència en la vida humana. Un dels més poderosos s'anomena Paciència per percebre tot com un miratge. El teatre sempre ha presentat la vida d'aquest món com si fos un miratge, que ens permet veure a través de la il·lusió humana, el deliri, la ceguesa i la negació amb una claredat i una força alliberadora.

Estem tan convençuts d'allò que estem veient i de la manera com ho estem fent, que no som capaços de veure i sentir realitats alternatives, noves possibilitats, enfocaments diferents, relacions invisibles, i connexions atemporals.

Aquest és un moment per revitalitzar de dalt a baix les nostres ments, els nostres sentits, la nostra imaginació, les nostres històries i els nostres futurs. Aquesta tasca no es pot fer treballant individualment. Aquesta és una feina per fer-la plegats. El teatre és la invitació per fer aquest treball junts.

Les meves més sinceres gràcies per la vostra feina.

Peter Sellars

Traducció de la professora d'anglès Teresa Naves i la professora de català Susanna Arias amb l'ajut de l'escriptor d'Estats Units David C. Hall